

[Formanden]

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.15, hvor vi først går til punkt 10 på dagsordenen: Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om omlægning af fradraget for private renteudgifter.

Mødet udsat kl. 18.17

Mødet genoptaget kl. 19.15

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om omlægning af fradraget for private renteudgifter.

(Beslutningsforslag nr. B 35. Fremsat 17/12 79. Henvist til udvalg 17/12 79. Betynkning 17/12 79).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Beslutningsforslag nr. B 35 bygger jo på de samme principper, som er indeholdt i lovforslag nr. L 65 vedrørende omlægning af rentefradraget, og jeg skal derfor henvise til den ordførertale, jeg holdt i forbindelse med første behandling af dette forslag.

Ved at vedtage dette beslutningsforslag får vi tid til at drøfte enkeltheder i lovforslaget, og det synes jeg er rimeligt, og det kan socialdemokratiet tilslutte sig. Vi anbefaler beslutningsforslaget til vedtagelse.

Ellemann-Jensen (V):

Det er meget fornuftigt af regeringen at tage sit lovforslag tilbage og erstatte det med et beslutningsforslag, for det er ganske tydeligt, at tanken om at gennemføre et lovforslag i huj og hast, sådan som der var lagt op til, var en umulighed. Under udvalgsarbejdet blev der afsløret så store huller i det lovforslag, regeringen havde lagt frem, at det var ganske åbenbart, at det ville have været uforvarsomt at vedtage en sådant lovforslag nu. Derfor er det da rimeligt, at man vælger et beslutningsforslag, hvor man pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag.

Knap så fornuftigt forekommer det, at man i dette beslutningsforslag gentager alle de enkelte elementer, der fandtes i det oprindelige lovforslag, også de elementer, der under udvalgsbehandlingen er blevet afsløret som uhyre problemfyldte.

Jeg vil gerne sige som også ved første behandling af det lovforslag, der blev lagt frem, at venstre er helt enig med regeringen i, at hvis man kan finde en løsning på de problemer, der knytter sig til den helt ubegrænsede rentefradragsret for renter af privat gæld, vil man på den måde yde et væsentligt bidrag til løsning af landets økonomiske problemer. Men vi må også fastholde, at dette forslag ikke giver løsningen på problemerne i forbindelse med rentefradragsretten.

For at starte med udgangspunktet har regeringen fat i noget helt galt, når man vil ændre et fradrag i indkomst til et fradrag i skat. Man gentager i bemærkningerne til forslaget nogle tanker, som man har været inde på i det oprindelige lovforslag, nemlig at den gældende fradragsret giver – og jeg citerer fra bemærkningerne til beslutningsforslaget:

»... en skattefordel på 65–70 pct. for de høje indtægter mod 40–45 pct. for de lave.«

Dette er ikke rigtigt. Det er blevet tydeligt afsløret under udvalgsbehandlingen, hvor vi har stillet spørgsmål om disse ting, og det overrasker mig, at ministeren ikke desto mindre gentager det. Hvis man gør regnestykket færdigt og tager hensyn til det likviditetskrav, som de høje indkomster skal honorere for at betale den restrente, der bliver tale om, efter at skattefordelen er trukket fra, vil man kunne se, at der er præcis lige store fordele ved den høje som ved den lave indkomst, og det, man opnår ved at ændre det fra et fradrag i indkomst til et fradrag i skat, er ene og alene, at man skærper progressionen i skattesystemet. Det er muligt, det er en hensigt, men så skal man sige det i stedet for at komme med sådan noget sludder som det, der står i bemærkningerne til dette forslag, og jeg skal opfordre ministeren til at trække disse bemærkninger tilbage, for det er ikke rigtigt, hvad der står anført i dem.

Jeg kan ganske kort nævne et par af de hovedproblemområder, som man gentager i beslutningsforslaget, til trods for at det under behandlingen af lovforslaget viste sig, at der er problemer.